

تحليل ماه

جون 2021 م

گزارش تحلیلی ماهانه در مورد وضعیت افغانستان

مرکز مطالعات استراتژیک قاصد

مقدمه

این گزارش تحلیلی وضعیت افغانستان در ماه جون سال ۲۰۲۱م را مورد بررسی قرار داده است. این ماه شاهد تحولات مهمی در عرصه سیاسی و امنیتی بوده است. روند خروج کامل نیروهای خارجی از کشور که در اول ماه می سال جاری آغاز شده، در جریان این ماه نیز ادامه داشت و الی اواخر این ماه بخش بزرگ نیروهای خارجی مستقر در افغانستان، این کشور را ترک کردند. در کنار خروج نظامیان خارجی از افغانستان، وضعیت امنیتی کشور نیز خونبارتر شده و تلفات هر دو جانب جنگ و غیرنظامیان به گونه بی سابقه‌ای افزایش یافته است. در این ماه شاهد سقوط پی در پی ولسوالی‌ها به دست طالبان نیز بودیم. در جانب دیگر، هر چند دو نشست میان تیم‌های مذاکره‌کننده در دوحه نیز برگزار شد، ولی عملاً هیچگونه پیشرفتی و نتایج ملموسی در پی نداشت. تفصیل و تحلیل موضوعات مذکور و سایر قضایای مهم این ماه را در این گزارش می‌خوانید.

وضعیت سیاسی

ادامه خروج کامل نیروهای خارجی

روند خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان به تاریخ اول ماه می به گونه رسمی آغاز شد و قرار است تا ۱۱ سپتمبر امسال تمامی نیروهای ناتو و امریکا این کشور را ترک کنند. این روند در ماه جون نیز ادامه داشت و بخش بزرگ نیروهای خارجی مستقر در افغانستان تا پایان این ماه افغانستان را ترک کردند. وزیر دفاع آلمان به تاریخ ۳۰ جون [اعلام](#) کرد که این کشور تمامی نیروهایش را از افغانستان بیرون کرده است. آلمان پس از ایالات متحده بیشترین سرباز را در افغانستان داشت و در سال‌های اخیر حدود ۱۳۰۰ سرباز آلمانی در افغانستان حضور داشته که بیشتر آنان در ولایت بلخ مستقر بودند.

با آغاز خروج کامل نیروهای خارجی و تشدید جنگ و ناامنی در کشور، مقام‌های ناتو و امریکا تاکید کردند که خروج قوا به معنای قطع رابطه با افغانستان نیست، بلکه آنان حضور غیرنظامی خود را برای حمایت از نظامیان افغان در این کشور حفظ می‌کند. ینس ستولتنبرگ سرمنشی ناتو در یک نشست خبری در بروکسل گفت، افغان‌ها باید مسوولیت کامل آینده خود را به عهده بگیرند چون تنها راه دستیابی به صلح پایدار در افغانستان روند صلح متعلق به افغان‌ها و به رهبری افغان‌ها است. وی [گفت](#): "اکنون ماموریت نظامی به صفر می‌رسد. اما با ختم ماموریت نظامی خود، در حال افزایش حمایت خود از افغانستان به روش‌های دیگر هستیم." وزیر دفاع امریکا نیز به تاریخ ۸ جون گفت که تلاش‌ها در رابطه به چگونگی حمایت متداوم از نیروهای هوایی افغانستان جریان دارد.

تاکید مقام‌های ناتو و امریکا مبنی بر ادامه حمایت از حکومت افغانستان پس از خروج نیروهای آنان بیشتر به منظور روحیه دادن به حکومت افغانستان تفسیر می‌شود. ناظران امور به این باور اند که امریکا و ناتو پس از

تکمیل خروج نیروهای شان حمایت نظامی در میدان جنگ از نیروهای افغان نخواهند کرد، بلکه حمایت امریکا و ناتو تنها به فراهم‌آوری کمک‌های مالی برای نیروهای افغان محدود خواهد بود.

با توجه به وضعیت امنیتی در چند ماه گذشته، توقف حملات هوایی نیروهای خارجی بزرگترین عامل پیشروی طالبان است، در حالیکه به نظر نمی‌رسد امریکا و ناتو پس از این حملاتی در خاک افغانستان در حمایت از نیروهای افغان انجام دهند. هرچند، با افزایش نگرانی‌ها از وضعیت افغانستان، روزنامه نیویارک تایمز از قول مقام‌های ارشد امریکایی [گزارش](#) داد که وزارت دفاع ایالات متحده در صدد گرفتن مجوز است تا در صورت خطر سقوط کابل یا دیگر شهرهای بزرگ افغانستان به دست طالبان پس از خروج نظامیان خارجی، به حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان حملات هوایی را انجام دهند. ولی کنیت مک‌کینزی، فرمانده قوماندانی مرکزی قوای امریکایی به تاریخ ۱۴ جون در مصاحبه‌ای [گفت](#) که ایالات متحده در نظر ندارد که پس از خروج کامل نظامیان خارجی از افغانستان، به نیروهای امنیتی آن کشور حمایت هوایی را فراهم کند. به گفته او، حملات هوایی محدود خواهد شد و تنها در صورتی انجام خواهد شد که پی برده شود که قصد حمله بر قلمرو ایالات متحده یا متحدان آن وجود دارد.

مقام‌های امریکایی تاکید می‌کنند که تداوم این گونه حملات در درازمدت دشوار است، چون با در نظر داشت خروج قوای امریکایی از افغانستان، مستلزم تلاش بزرگ لوژستیک خواهد بود، چون هرگونه عملیات هوایی به احتمال زیاد از پایگاه‌های امریکایی در کشورهای خلیج باید انجام یابد. با وجود این هم، بحث احتمال حملات هوایی به حمایت از نیروهای افغان، نگرانی واشنگتن را در مورد توانمندی نیروهای افغان به دفاع از شهر کابل و جلوگیری از سقوط آن به دست طالبان نشان می‌دهد. با آنکه نیروهای افغان بخش زیاد عملیات نظامی را در چند سال اخیر مستقلانه به پیش برده اند، ولی بیشتر متکی به حمایت هوایی نیروهای بین‌المللی بوده‌اند.

در پی تشویش‌های ملی و بین‌المللی از وضعیت کشور، قضیه تامین امنیت میدان هوایی کابل نیز در جریان این ماه مطرح شد و پس از تصمیم ایالات متحده برای خروج قوا از افغانستان، ترکیه برای تضمین امنیت میدان هوایی کابل پیشنهاد داده است و در این زمینه، گفتگوها بین ترکیه، ناتو و ایالات متحده جریان دارد.

ترکیه گفته است که آماده است برای محافظت و پیشبرد امور این میدان پس از خروج نیروها کمک کند، اما گروه طالبان با پیشنهاد ترکیه شدیداً اظهار مخالفت کرده و آنرا ادامه اشغال خوانده است. سهیل شاهین عضو دفتر سیاسی طالبان در قطر به خبرگزاری رویترز **گفت**: "ترکیه در ۲۰ سال گذشته بخشی از نیروهای ناتو بود، بناً آنان باید بر اساس توافق نامه‌ای که ما در ۲۹ فبروری سال ۲۰۲۰ با ایالات متحده امضا کردیم، از افغانستان خارج شوند". قابل یادآوری است که ترکیه در چارچوب ماموریت حمایت قاطع ناتو برای شش سال با حضور حدود ۵۰۰ نظامی در میدان هوایی کابل حضور نظامی داشته است.

رایزنی‌ها در مورد تامین امنیت میدان هوایی کابل نیز نشانگر نگرانی جهانیان از وخیم شدن وضعیت امنیتی و حتی سقوط کابل به دست طالبان است که به همین دلیل جامعه بین المللی به خصوص امریکا در تلاش تامین امنیت و تامین راه خروج دیپلماتان خارجی و حتی مقام‌های افغان در صورت وخیم شدن وضعیت امنیتی و خطر سقوط شهر کابل است.

سفر رهبران حکومت افغانستان به ایالات متحده

پس از آنکه ایالات متحده امریکا در ماه اپریل سال جاری خروج کامل نیروهای خویش از افغانستان را اعلام کرد، وضعیت سیاسی و امنیتی کشور روز به روز رو به خرابی نهاد و حکومت افغانستان تلاش‌های جلب حمایت امریکا و جامعه جهانی در دوره بعد از خروج نیروهای خارجی را شدت بخشید. به همین دلیل برخی تلاش‌ها برای تقویت اجماع ملی در داخل کشور نیز صورت گرفت و چندین نشست رهبران سیاسی کشور تدویر یافت.

در ادامه تلاش‌ها برای کنترل وضعیت بعد از خروج نیروهای خارجی، رهبران حکومت به تاریخ ۲۴ جون به ایالات متحده **سفر** کردند و با رییس جمهور، اعضای کانگرس و سنا و شمار دیگری از مقامات امریکایی دیدار کردند.

جو بایدن رئیس جمهور امریکا در دیدار با رهبران افغان گفت که آنان در تلاش تامین اتحاد میان رهبران افغان اند و افغان‌ها باید در مورد آینده‌شان تصمیم بگیرند که چه می‌خواهند. آقای بایدن همچنین گفت: "مشارکت میان افغانستان و امریکا خاتمه نمی‌یابد، پایدار باقی خواهد ماند. نیروهای ما بیرون می‌شوند، اما

حمایت برای افغانستان خاتمه نمی‌یابد". به گفته او، کمک‌های اقتصادی و سیاسی امریکا همچنان به افغانستان ادامه خواهد داشت.

هرچند توقع می‌رفت که در این سفر ایالات متحده طرح‌های جدیدی برای صلح در افغانستان به رهبران افغان تقدیم کند و به نحوی این سفر گشایشگر بنیست کنونی صلح افغانستان شود، ولی در کل این سفر دست آورد جدیدی برای افغانستان نداشت. قضیه تداوم حمایت مالی از نیروهای افغان قبلا مطرح بوده و ایالات متحده بارها تعهد سپرده بود که به حمایت مالی از نیروهای افغان ادامه می‌دهد. همچنان، رهبران افغان نیز هیچگونه طرح جدیدی برای صلح که باعث دلگرمی واشنگتن شود، در این سفر نداشت.

پروسه صلح

بن بست مذاکرات بین الافغانی

پس از اعلام خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان پروسه صلح نیز با ابهام بزرگی مواجه شده است. از یک سو جنگ در کشور شدت یافته است و دهها ولسوالی یکی پی دیگری به دست طالبان سقوط کرده و از سوی دیگر گفتگوهای بین الافغانی که حدود ۱۰ ماه پیش در دوحه قطر آغاز شده بود، پیشرفت ملموسی نداشته است. کنفرانسی که برای به نتیجه رسیدن گفتگوهای صلح میان افغانها در استانبول برنامه ریزی شده بود، نه تنها برگزار نشد بلکه چنان می نماید که در حال حاضر برنامه ای برای برگزاری آن نیز روی دست نیست. پس از آنکه طرح تامین امنیت میدان هوایی کابل توسط نیروهای ترکیه مطرح شد و با [مخالفت](#) شدید طالبان مواجه شد، روابط بین طالبان و ترکیه را نیز به تیره گی کشاند. از این رو، احتمال کنفرانس استانبول نیز بیش از پیش کمتر گردیده است.

هر دو طرف مذاکرات یکدیگر را متهم به عدم تمایل به گفتگوهای صلح می کنند. سخنگوی دفتر سیاسی طالبان در قطر با [نشر](#) یک کلیپ ویدیویی گفته است که طرف مقابل آنان رغبتی به مذاکرات صلح ندارد و اعضای هیأت مذاکراتی تیم مقابل (حکومت) در دوحه حاضر نبوده اند که به همین دلیل پیشرفتی نیز در گفتگوها دیده نشده است. ولی در جانب دیگر، سخنگوی وزارت دولت در امور صلح تاکید می کند که هیأت مذاکراتی آنان در دوحه به سر می برد و آمادگی کامل به گفتگوها دارد. به گفته وی، هیأت مذاکراتی حکومت افغانستان تلاش دارد تا تیم مقابل (طالبان) را به میز مذاکرات حاضر کند و در مذاکرات پیشرفت صورت بگیرد.

داکتر عبدالله عبدالله رئیس شورای عالی مصالحه ملی نیز در ششمین نشست نوبتی شورای عالی مصالحه ملی طالبان را متهم به وقت کشی کرد و [گفت](#): "ما صلح می خواهیم ولی در شرایط فعلی در وضعیتی به سر می بریم که جنگ به دروازه های کابل رسیده است. از این رو، نیاز است تا مقام های حکومت همانطوریکه در قضیه صلح متحد هستند، در دفاع از مردم نیز اتحاد داشته باشند."

برخی مقام‌های خارجی نیز طالبان را متهم می‌کنند که در تلاش انحصار قدرت از طریق نظامی هستند و در مذاکرات صلح به گونه‌ی واقع‌بینانه اشتراک نمی‌کنند. راس ویلسن، شارژدافیر سفارت ایالات متحده آمریکا در کابل از طالبان خواست که خشونت‌ها را متوقف کرده و به میز گفتگوهای صلح برگردند. وی به تاریخ ۳۰ جون در صفحه تویترش با اشاره به گفته‌های سخنگوی وزارت خارجه آمریکا [نگاشته](#) است: "جهان دولتی را که با زور تحمیل شود در افغانستان نمی‌پذیرد".

دولت قطر نیز که میزبان تیم‌های مذاکره‌کننده دولت و طالبان است، از نبود پیشرفت در روند گفتگوهای بین‌الافغانی ابراز نگرانی کرده است. وزیر خارجه قطر در نشست بین‌المللی انتالیا در ترکیه گفت که مذاکرات بین‌الافغانی میان هیات‌های حکومت افغانستان و طالبان در دوحه پیشرفت ملموسی نداشته است. وی جنگ افغانستان را "پیچیده" عنوان کرده و از حکومت افغانستان و گروه طالبان خواست برای پایان دادن به خشونت‌ها در این کشور به یک اجماع سیاسی دست یابند.

نشست‌های تیم‌های مذاکره‌کننده

در جریان ماه جون نشست‌هایی نیز بین هیأت مذاکره‌کننده حکومت و طالبان در دوحه برگزار شد، ولی مانند گذشته هیچ گونه پیشرفتی ملموسی در پی نداشت. هیات‌های مذاکره‌کننده حکومت افغانستان و طالبان به تاریخ ۸ جون در دوحه با هم نشستند و درباره تسریع روند مذاکرات صلح گفتگو کردند. در این دیدار، ریسان و شماری از اعضای این دو هیات شرکت داشتند. بر بنیاد اعلامیه وزارت دولت در امور صلح و دفتر سیاسی طالبان، در این نشست، در مورد تسریع روند مذاکرات و موضوعات آجندا تفاهم صورت گرفت. این دومین نشست دو جانب مذاکرات صلح پس از عید سعید فطر بود.

پس از حدود یک هفته وقفه، هیات‌های مذاکره‌کننده حکومت و طالبان بار دیگر به تاریخ ۱۵ جون در دوحه دیدار [کردند](#). در این نشست نیز مانند گذشته در مورد ترتیب و تنظیم جلسات مذاکرات بین‌الافغانی گفتگو صورت گرفت ولی باز هم هیچ توافق عملی در آن صورت نگرفت.

ناظران امور دلیل سردی در روند مذاکرات بین‌الافغانی در دوحه قطر بیشتر تفکر انحصار قدرت در هر دو جانب از طریق جنگ و غلبه می‌دانند. در حال حاضر چنان می‌نماید که ماشین جنگی طالبان با توجه به پیشروی‌های

اخیر آنان در میدان جنگ، در فکر سقوط نظام هستند و روی حل نظامی می‌اندیشند. در جانب دیگر، حکومت افغانستان نیز آماده به تنازل از مواضع خود در برابر طالبان نیست. به همین دلیل ملت افغانستان به شدت از وضعیت آینده نگران است و با توجه به همین نگرانی، در هفته‌های اخیر کمپاین ضد جنگ و تسریع روند صلح نیز از سوی ده‌ها هزار فعال مدنی و کاربران رسانه‌های اجتماعی به راه انداخته شد و از هر دو جانب جنگ خواستند تا جنگ را متوقف نموده و گفتگوهای صلح را تسریع نمایند.

وضعیت امنیتی

ماه جون از لحاظ امنیتی ماه خونین و دشواری برای افغان‌ها به خصوص حکومت افغانستان بود. در این ماه از یک سو تلفات نیروهای افغان به گونه بی‌سابقه‌ای افزایش یافت و از سوی دیگر شمار زیادی از ولسوالی‌ها در نقاط مختلف کشور از کنترل حکومت خارج و به دست طالبان سقوط کرد. طالبان نیز هرچند مناطق گسترده‌ای زیر کنترل خود درآورد، ولی تلفات آنان نیز به شدت در این ماه افزایش یافت. در اواخر این ماه مقام‌های حکومت افغانستان ادعا کردند که در جریان این ماه حدود ۶۰۰۰ جنگجوی طالبان **کشته** شده و حدود ۳۵۰۰ تن دیگر زخمی شده اند، ادعای که توسط طالبان رد شده است.

در کل، این وضعیت نشانگر تشدید خشونت‌ها بوده و نگرانی‌های گسترده از وخیم شدن بیش از پیش از وضعیت امنیتی کشور را در پی داشته است. جنرال سکاٹ میلر قوماندان عمومی نیروهای امریکا و ناتو در افغانستان در اواخر ماه جون از شدت خشونت‌ها ابراز نگرانی کرده و گفت که با خروج نیروهای امریکایی از افغانستان احتمال قوی وجود دارد که این کشور در جنگ‌های خونین داخلی درگیر شود.

از جانب دیگر تلفات غیرنظامیان نیز به شدت افزایش یافت. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان از افزایش تلفات غیرنظامیان در جنگی جاری ابراز نگرانی کرده و از همه طرف‌ها خواسته است که مذاکرات متوقف شده صلح را از سر بگیرند و برای حفاظت از غیرنظامیان آتش‌بس را فوری اجرا کنند. به گفته مسوولین این کمیسیون، طبق **آمار** جمع آوری شده توسط کمیسیون مستقل حقوق بشر تنها در سه هفته اول ماه جون تعداد ۱۴۴ غیر نظامی در رویدادهای امنیتی کشته و ۳۱۳ غیرنظامی دیگر زخمی شده اند.

سقوط ولسوالی‌ها و شدت جنگ

در جریان ماه جون خلاف توقعات ده‌ها ولسوالی در ولایات مختلف کشور یکی پی دیگری به دست طالبان سقوط کرد و تقریباً همه روزه خبرهای سقوط ولسوالی‌ها به نشر رسید. در این ماه، حدود ۱۰۰ ولسوالی از کنترل دولت خارج شده و تحت کنترل طالبان درآمده است. در برخی موارد حتی در یک

شبانه روز بیش از ده ولسوالی به دست طالبان سقوط کرده است. روند سقوط ولسوالی‌ها بیشتر در مناطق شمال افغانستان بوده است و اکثریت این ولسوالی‌ها بدون درگیری شدید سقوط کرده اند. هرچند مقام های افغان در بیشتر موارد سقوط ولسوالی‌ها، آنرا عقب نشینی تاکتیکی خواندند، ولی در برخی موارد نیروهای افغان تلاش بازپس گیری ولسوالی‌های سقوط شده را نیز کردند، ولی بیشتر این تلاش‌ها ناکام بوده اند.

به تاریخ ۹ جون یک هلیکوپتر نیروهای افغان نیز در ولسوالی جغتوی ولایت وردک [سقوط](#) کرد که در نتیجه آن سه عمله پرواز کشته و یک تن دیگر زخمی شد. این هلیکوپتر مواد غذایی و مهمات را به نیروهای افغان در مرکز این ولسوالی انتقال می‌داد که تحت محاصره شدید طالبان قرار داشت و چند روز بعد از سقوط این هلیکوپتر، این ولسوالی نیز به دست طالبان سقوط کرد.

شدت ناامنی‌ها در کنار افزایش تلفات باعث بیجا شدن ده‌ها هزار تن از خانه‌های شان نیز شده است. دفتر امور هماهنگی کمک‌های بشری ملل متحد (اوپا) می‌گوید که تشدید جنگ‌ها در نقاط مختلف افغانستان منجر به آواره شدن بیش از ۲۰۵ هزار افغان از مناطق اصلی شان شده است. در [گزارش](#) این نهاد که به تاریخ ۳۰ جون نشر شده، آمده است که تنها طی یک هفته اخیر ماه جون بیش از ۵۶ هزار تن از باشندگان ولایت‌های کندز، تخار، بدخشان و بغلان به دلیل شدت جنگ‌ها آواره شده اند. همچنان بر بنیاد یک گزارش دیگر این نهاد، به اثر درگیری‌های اخیر تنها در ولایت لغمان و ننگرهار، ۳۵ هزار نفر از خانه‌های شان [بیجا](#) شده اند.

در کنار شدت جنگ در کشور، قتل‌های هدفمند در شهرهای بزرگ کشور در ماه جون نیز ادامه داشت. به گونه مثال، به تاریخ چهارم جون یک خبرنگار زن تلویزیون آریانا نیوز در کابل [کشته](#) شد. مینا خیری، گوینده خبر تلویزیون آریانا نیوز بود که در اثر انفجار ماین بر موترش در غرب کابل همراه با مادر و خواهرش جان باخت.

شکل گیری ملیشه‌ها - بسیج مردمی بر ضد طالبان

پس از آنکه خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان آغاز شد و حملات نیروهای خارجی در برابر طالبان متوقف شد، پیشروی‌های گسترده طالبان در میدان جنگ دیده شد و با سقوط پی در پی ولسوالی‌ها در برخی ولایات گزارش‌های بسیج مردمی در برابر طالبان به نشر رسید.

جنرال سکات میلر قوماندان عمومی نیروهای ناتو و امریکا در افغانستان از آغاز ملیشه‌سازی ابراز نگرانی نموده و تاکید کرد که روند ملیشه‌سازی ممکن منجر به جنگ‌های داخلی در این کشور شود. برخی اعضای مجلس نماینده گان نیز روند ملیشه‌سازی را یک خطر بالقوه برای ثبات و امنیت آینده کشور خواند و خواهان متوقف شدن آن شدند.

روند بسیج مردمی در برابر طالبان پس تعیینات جدید در نهادهای امنیتی حکومت افغانستان بیش از پیش سریع‌تر گردید. در تعیینات جدید، بر اساس حکم رئیس جمهور، جنرال بسم‌الله محمدی منحیث سرپرست وزارت دفاع و جنرال عبدالستار میرزکوال، به عنوان سرپرست وزارت داخله گماشته شدند. بسم‌الله محمدی پس از آغاز کارش، در پیامی از مردم خواست که در محلات شان در کنار نیروهای امنیتی افغان بایستند و این وزارت آماده است تا امکانات لازم را برای آنان فراهم کند. سرور دانش، معاون دوم ریاست جمهوری افغانستان نیز در پیامی گفت که "مقاومت فراگیر ملی" برای سرکوب طالبان و دفاع از جمهوریت در حال شکل‌گیری است. عطا محمد نور، رییس شاخه انشعابی حزب جمعیت اسلامی نیز در ولایت بلخ در لباس نظامی ظاهر شد و گفت که ما با آنکه به آوردن صلح مصمم هستیم، اما اگر طالبان جنگ می‌خواهند، برای جنگ در برابر آنان آمادگی کامل داریم. پیش از این مارشال عبدالرشید دوستم، رهبر حزب جنبش ملی اسلامی افغانستان و محمد محقق، رهبر حزب وحدت مردم افغانستان نیز پشتیبانی شان را برای جنگ با طالبان اعلام کرده بودند.

رویدادهای خونین امنیتی

در جریان این ماه هرچند انفجارهای بزرگی رخ نداد، ولی در حملات گسترده هر دو طرف جنگ رویدادهایی به ثبت رسید که تلفات گسترده‌ی به جا گذاشته است. در بیشتر این رویدادها تعداد تلفات به ده‌ها تن می‌رسید. در ذیل به برخی این رویدادهای خونین که در جریان این ماه اتفاق افتاده است، اشاره شده است.

به تاریخ دوم این ماه حداقل ۴۰ سرباز افغان در حمله طالبان در ولسوالی هسکه مینه ولایت ننگرهار کشته شدند. بتاريخ چهارم جون ۱۱ سرباز افغان در ولسوالی فارسی ولایت هرات در اثر حملات طالبان کشته شدند و هفت تن دیگر زخم برداشتند. بتاريخ پنجم نیز در ولسوالی کوهستان ولایت بدخشان ۱۵ نیروی طرفدار دولت در حمله هوایی نیروهای افغان کشته شدند. به تاریخ ششم جون در پی سقوط ولسوالی قیصار ولایت فاریاب ۲۸ تن از نیروهای افغان به شمول قوماندان امنیه این ولسوالی کشته شدند. در همین روز در ولسوالی بلخ ولایت بلخ نیز حداقل ۱۷ سرباز افغان کشته شدند و حدود ۷۰ تن دیگر زخمی شدند. بتاريخ ۹ جون نیز در ولسوالی ارغنجخواه ولایت بدخشان ۱۰ سرباز افغان کشته و ۱۲ تن دیگر زخمی شدند و در نتیجه این ولسوالی به دست طالبان سقوط کرد. در همین روز، در ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز نیز حداقل ۱۱ سرباز افغان در درگیری با طالبان کشته شدند و این ولسوالی نیز به دست طالبان سقوط کرد. بتاريخ ۱۲ جون حداقل ۲۰ سرباز افغان در ولسوالی تولک ولایت غور کشته و ۱۵ تن دیگر زخمی شدند و این ولسوالی نیز به دست طالبان سقوط کرد. بتاريخ ۱۳ جون در ولایت پروان نیز ۱۲ سرباز افغان در پی حمله طالبان کشته شدند. در همین روز در ولسوالی جوان ولایت فراه ۱۷ سرباز افغان کشته شدند و ولسوالی نیز به دست طالبان سقوط کرد. بتاريخ ۱۵ جون ۱۲ سرباز افغان در مرکز ولایت بغلان کشته شدند. بتاريخ ۱۶ جون در نبرد تلاش برای واپس گیری ولسوالی دولت آباد ولایت فاریاب حداقل ۲۹ سرباز افغان کشته شدند. به تاریخ 22 جون در اثر حمله طالبان بر یک پایگاه نظامی در شهر غزنی ۱۴ نیروی امنیتی افغان کشته شدند.

در جانب دیگر طالبان نیز متحمل تلفات سنگین در حملات نیروهای افغان شدند، ولی آمار دقیق تلفات طالبان در دست نیست. هرچند نهادهای امنیتی حکومت افغانستان همه روزه از تلفات صدها افراد

طالبان سخن می‌گویند، ولی طالبان آنرا همواره رد می‌کنند و برخی جهت‌های مستقل آنرا مبالغه آمیز عنوان می‌کنند. به گونه‌ی مثال، وزارت دفاع افغانستان به تاریخ ۴ جون از **کشته** شدن دست کم ۱۸۳ تن از افراد طالبان خبر داده است. این وزارت بتاریخ ۱۹ جون از **کشته** شدن ۲۵۹ جنگجوی طالبان در حملات نیروهای افغان خبر داد. و بتاریخ ۲۴ جون اعلام کرد که در حملات متعدد نیروهای افغان ۲۲۱ فرد طالبان در ۱۳ ولایت کشور **کشته** شده اند. سخنگویان طالبان این همه را رد کرده اند.

در رویدادهای تلفات ملکی نیز رویدادهای خونینی در جریان این ماه به ثبت رسیده است. در روز اول این ماه دست کم ۱۰ فرد ملکی در پی انفجار بالای دو موتر بس شهری در غرب کابل کشته و ۱۲ تن دیگر زخمی شدند. حداقل ۱۱ فرد ملکی در ولسوالی آبکمری ولایت بادغیس در نتیجه انفجار ماین کنار جاده ای کشته شدند. بتاریخ ۸ جون کارمندان یک موسسه ماین پاکی در ولایت بغلان از سوی افراد مسلح ناشناس هدف قرار گرفتند که در نتیجه آن حداقل ۱۰ فرد ملکی کشته و ۱۶ فرد دیگر زخمی شدند. طالبان این رویداد را نکوهش کرده و گروه داعش مسوولیت آن را به عهده گرفت. بتاریخ ۲۱ جون در پی حملات طالبان بر شهر کندز دست کم ۹ فرد ملکی کشته و ۳۵ تن دیگر زخمی شدند. در یک حادثه مرموز امنیتی، ۵ فرد ملکی توسط قطعات نیروهای خاص افغان در شهر کابل کشته شدند. در چندین حمله هوایی نیروهای افغان نیز اهداف غیر نظامی مورد هدف قرار گرفتند. بتاریخ چهارم جون در یک حمله هوایی نیروهای افغان در ولسوالی گرشک ولایت هلمند دست کم ۷ فرد ملکی کشته و ۱۵ فرد دیگر زخمی شدند. بتاریخ ۱۵ جون نیز در ولسوالی خان آباد ولایت کندز پنج فرد ملکی به شمول سه کودک در یک حمله هوایی نیروهای افغان کشته شدند و ۱۰ تن دیگر زخم برداشتند.

تلفات

با تشدید جنگ و افزایش خشونت‌ها در ماه جون، تلفات هر دو جانب جنگ به گونه‌ی سابقه‌ای افزایش یافت. براساس آمار تلفات جنگ که توسط مرکز مطالعات استراتژیک قاصد با استفاده از منابع مختلف گردآوری شده، در جریان ماه جون حدود ۳۹۶۲ تن از افراد طرف‌های درگیر جنگ و غیرنظامیان کشته و زخمی شده‌اند. از

این جمع، ۲۳۸۱ تن آنها کشته و ۱۵۸۱ تن دیگر زخم برداشته اند. با توجه به آمار گزارش‌های ماهوار تلفات جنگ، در این ماه نیز تلفات بیشتر به ترتیب به طالبان، نیروهای حکومتی و مردم ملکی وارد شده است. (جدول-۱).

آمار تلفات جنگ در ماه جون نشان می‌دهد که میزان تلفات در این ماه در چندین سال گذشته بی‌سابقه بوده است، به خصوص نسبت به ماه گذشته بیش از دو برابر افزایش یافته است. بر اساس گزارش تلفات ماهوار جنگ، در ماه می مجموعاً ۲۲۸۲ تن از افراد ملکی و جهت‌های درگیر جنگ کشته و زخمی شده بودند که ۱۱۷۹ تن آنان کشته و ۱۱۰۳ تن دیگر زخمی شده بودند.

مرکز مطالعات استراتژیک قاصد به عنوان نهاد ناظر تلفات جنگ در کشور از جهت‌های درگیر جنگ می‌خواهد که نتیجه تشدید جنگ و گزینه نظامی جز افزایش تلفات افغان‌ها نتیجه دیگری در پی ندارد. بنابراین، جهت‌های درگیر جنگ در حالیکه نیروهای خارجی از کشور خارج می‌گردد، با فرصت موجود برای تامین صلح در کشور برخورد مسؤولانه نمایند و از طریق گفتگوها به این جنگ خانمانسوز پایان دهند.

جدول-۱: تلفات مجموعی غیرنظامیان و جهت‌های درگیر جنگ (جون ۲۰۲۱م)

نام	کشته	نام	زخمی
نیروهای افغان	۷۲۳	نیروهای افغان	۶۱۲
مخالفین مسلح دولت	۱۴۲۲	مخالفین مسلح دولت	۴۰۳
غیرنظامیان	۲۳۶	غیرنظامیان	۵۶۶
نیروهای خارجی	-	نیروهای خارجی	-
مجموعه	۲۳۸۱	مجموعه	۱۵۸۱
مجموع تلفات		۳۹۶۲	

پایان

